

[Rytter.]

ligger for Øjeblikket saa mange særlige Forhold, at jeg ikke tror, man bør give en Lov nu, der skal have Gyldighed for mange Aar. Men dernæst er det Lovforslag, som Ministeren har fremsat i Folketinget, efter min Mening ikke egnet til at gøres til en permanent Lov, dels fordi det ikke medfører en Forenkling, tværtimod, men navnlig fordi det Nævn, der ifølge Lovforslaget skal nedsættes, efter min Mening er højst uheldigt, idet Justitsministeren derigennem giver Afkald paa Varetagelsen af et stort Omraade, hvor en af Justitsministerens betydningsfuldeste Opgaver ligger, nemlig Tilsynet med fremmede. Dette Tilsyn bliver ifølge Lovforslaget lagt over til et Nævn, som egentlig bliver absolut afgørende, saa at Justitsministeren faktisk ikke vil kunne ændre de trufne Afgørelser. Jeg betragter det som en Fejl fra Ministerens Side, at han har foreslaaet dette, men jeg forstaar ogsaa, at det er saadan, at Ministeren har fremsat det nævnte Lovforslag, uden at det har været gennemarbejdet i Justitsministeriet. Jeg haaber, at Justitsministeren, naar han paa ny fremsætter Lovforslaget, vil tage disse Bemærkninger i Betragtning. Jeg har ikke sagt dette for at give Anledning til Diskussion, men kun for at bede Justitsministeren erindre disse Betragtninger. Jeg tror, det omtalte Nævn er uheldigt, og ligeledes anser jeg de mange og strenge Straffebestemmelser for uheldige. Vi kommer jo mere og mere ind paa strenge Straffebestemmelser, og det tror jeg er uheldigt.

Jeg anbefaler Lovforslaget.

Malchau: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Mit Parti kan ogsaa under Hensyn til den fremførte Begrundelse tiltræde Forlængelsesforslaget. Hvis det er rigtigt, at det i Folketinget under Behandling værende Lovforslag er saa uegnet til Vedtagelse, som Partifællen Rytter vil antyde — hvad jeg endnu ikke paa nogen mulig Maade skal tage Stilling til —, er det jo kun godt, at der bliver Tid til gennemgribende Forbedringer. Lovforslaget er under alle Omstændigheder, selv om man ikke er enig med det ærede Medlem Hr. Rytter, saa vigtigt, at det er naturligt, at man faar rimelig Tid til virkelig at gennemarbejde det.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Lovforslag.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil naturligvis i dette Tilfælde som altid meget gerne tage imod gode Raad fra min ældre Partifælle og Ven, det ærede Medlem Hr. Rytter, og jeg skal naturligvis notere i min Hukommelse, hvad det ærede Medlem har sagt i Dag. Men jeg vilde jo finde, at det var noget ekstraordinært, hvis jeg gik ind i en større Diskussion med det ærede Medlem om Principperne i et Lovforslag, som jeg har fremsat i Folketinget, og som er til Behandling dèr. Jeg maa dog maaske alligevel have Lov til at sige saa meget, at Oprettelsen af en Institution, som kan behandle Spørgsmaal om, hvorvidt Udlændinge skal have Lov til at blive her i Landet, og hvorvidt de skal have Lov til at komme ind i Landet, efter min Mening betegner et Fremskridt i Forhold til den nuværende Tilstand, hvor en enkelt Mand træffer Afgørelsen, og hvor det ved Sagens Gang gennem Ministeriet bliver snart den ene Mand, snart den anden Mand, der som Minister behandler disse Spørgsmaal. Man maa huske, at en Afgørelse af, hvorvidt en Udlænding, der har boet i Danmark i en lang Aarrække, skal udvises eller ej, griber saa dybt ind i et Menneskes Tilværelse, at det ofte virker langt, langt mere alvorligt end selv en ret lang Fængselsstraf. Det er rimeligt, at saadanne Spørgsmaal bliver undersøgt af en Forsamling af dertil egnede Mænd og derefter forelagt Justitsministeren, og andet er det ikke, der sker i Henhold til det Lovforslag, der er fremsat i Folketinget. Justitsministeren beholder stadig sin Magt til at træffe den endelige Afgørelse, selv om jeg indrømmer, at jeg har sagt, at kun naar der foreligger ganske særlige Forhold, vil Justitsministeren afvige fra Nævnets Afgørelse. Dette Nævn er ikke noget, som det Udvalg af Embedsmænd, der har været nedsat til at behandle Sagen, har fundet paa; Nævnet er i høj Grad min egen Opfindelse, og Tanken om et saadant Nævn er opstaaet under mit Arbejde med disse Fremmedsager, et Arbejde, der har bibragt mig den Opfattelse, at det er forkert, at disse Sager afgøres af en enkelt Mand; det er rimeligt, at de afgøres af en Forsamling af dertil egnede Mænd.

Det ærede Medlem udtalte, at det nævnte Lovforslag ikke havde været til Gennemarbejdelse i Justitsministeriet, og det ærede Medlem haabede derfor, at det kunde blive bedre, naar det blev gennemarbejdet dèr. Jeg kan ikke bidrage til, at dette Haab gaar i Opfyldelse, for selvfølgelig har det Forslag, som en Kreds af